

10. Павлишин С. Від упорядника / С. Павлишин // Туркевич С. Фортепіанні твори / [упорядник С. Павлишин]. – Львів : ЛНСКУ, 2005. – С. 3–6.
11. Павлишин С. Перша українська композиторка Стефанія Туркевич-Лісовська-Лукиjanович / С. Павлишин. – Л. : БаК, 2004. – 160 с.
12. Юзюк З. І. Естетико-психологічні засади фортепіанної творчості для дітей українських піаністів-педагогів ХХ століття: автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03 / Юзюк Зоряна Іванівна. – Л., 2012. – 16 с.

УДК 783.65(477.84)

Г. С. МІСЬКО

**ДОСЛІДЖЕННЯ ОБРЯДОВОГО ФОЛЬКЛОРУ
ЗАХІДНОГО ПОДІЛЛЯ ТА ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ
У ТВОРАХ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ**

У статті досліджено проблему запису та упорядкування обрядового фольклору Західного Поділля у рукописних співаниках та друкованих виданнях початку XVIII – першої половини ХХ ст. Розглянуто хронологічні етапи дослідження обрядового фольклору Західного Поділля. Охарактеризовано трансформацію та використання фольклорного матеріалу в творчості західноукраїнських композиторів.

Ключові слова: музична культура Західного Поділля, фольклорні записи, рукописні співаники, творчість західноукраїнських композиторів.

Г. С. МІСЬКО

**ИССЛЕДОВАНИЕ ОБРЯДОВОГО ФОЛЬКЛОРА
ЗАПАДНОГО ПОДОЛЬЯ И ЕГО ИСПОЛЬЗОВАНИЕ
В ТВОРЧЕСТВЕ ЗАПАДНОУКРАИНСКИХ КОМПОЗИТОРОВ**

В статье исследованы вопросы записи фольклора Западного Подолья в письменных песенниках и печатных изданиях начала XVIII – первой половины ХХ в. Рассмотрены хронологические этапы изучения обрядового фольклора Западного Подолья. Охарактеризованы трансформация и использование фольклорного материала в творчестве западноукраинских композиторов.

Ключевые слова: музыкальная культура Западного Подолья, фольклор, письменные песенники, творчество западноукраинских композиторов.

G. S. MISKO

**STUDY OF THE RITUAL FOLKLORE
OF WESTERN PODILLYA AND USE IT IN THE CREATION
OF THE WEST UKRAINIAN COMPOSERS**

The culture of the Ukrainian people has imaginative and engaging personality to a joint creative activity. Each region of Ukraine, has its own specific traits and causes concern for comprehensive research scientists, It provides awareness and promote national values of each of the following generations.

Modern Ternopil region included Western Podillya and characterized by extremely bright palette of folk customs and rituals, with extremely rich musical heritage-this causes – this causes interests in academics composers and researchers.

The task of modern scientists and researchers use the rich legacy of past generations and include a large number of supporters. especially the younger generation, and show the beauty of the national wealth for future generations.

The first period of study of the abovementioned problems associate with the beginning of the 18th century, where we have preserved the manuscripts collections of ceremonial music material belonging to the representatives of the Ukrainian clergy. Result of amateur activity of collectors of folklore were grouped in a handwritten book of scribes.

The question the study and use of regional ritualism was very interested famous scientist and the prominent folklorist off F. Kolessa. So, in the introduction to a collection «Folk songs from the Galician Lemko», scientist gave two big groups in the musical tradition: the West (Galicia-Volyn) and East, historically more later.

His follower to study the specifics of regional folk style to his composer activity, became the son – M. Kolessa, in their work giving homage to the genre of arrangements of folk songs, enriching its unique flavor of musical palette of the Western region.

The culture of each people has its own customs and traditions. The culture of the Ukrainian people has imaginative and engaging personality to a joint creative activity.

Among the first researchers to regional folk heritage – a representative of the famous 18 century family of Ternopol Region – P. Bilynskiy (19.01.1847–13.12.1916). He had a good education and he graduated from the gymnasium. He was interested in the historical past of past of his land and a rich heritage of folk customs and rituals. P. Bilynskiy was a priest, many hung out with people and had the opportunity to explore beauty of Ukrainian customs, songs that are performed during various holidays. His experience he recorded in handwritten edition, the new generation has the opportunity to enjoy valuable rarities of past.

Continued to collect and record folk customs in off 18th rites and folk songs of the Ternopol region I. Pashcovsky. This collection contains texts of spiritual and secular songs, including himself and I. Pashcovsky. According to modern scholars, «it is one of the most interesting and most valuable collections of not only writing Foundation scientific society Shevchenko, but also all other collections of archival institutions of Ukraine». They like simple people and performed at popular holiday.

An important role in collecting and playing the folklore of Western Podillya plays V Gnatyk, a researcher at the European level. He was born in Velesniv, a modern Monastery area. In his researches collected many songs of different genres: especially Christmas carols. Note that in V. Gnatyk, one of the first paid serious attention to the features listing Church carols in the national environment of Western Podillya.

The work in V. Gnatyk «Carols» is the first scientific publication, which swept through the records from the beginning of the 19-th century, contains 95 folklore samples from manuscript sources of the Christmas traditions of Western Podillya.

The tradition of using folk songs of various genres continued professional composers XX century In his article we talk about creativity in V. Barvinskiy, who was born in Ternopol. Composer from childhood loved folk song, the customs of its people and subsequently used it in their works.

Modern researchers of creativity of the composer's score that he is very fond of folk creativity and often used it in their writings. The best samples of folk ritual music composer heard in childhood. His father and mother were educated people also great influence on composer's art of V. Barvinskiy had a familiarity with well-known experts of folk traditions, famous researchers of folk art – F. Kolessa, I. Rozdolskij. The creative heritage of the famous composer rich works with motives of Ukrainian folk music. An interesting creative work of composer «Carol», that is popular in contemporary artists written by the author in 1935. Collection includes 24 samples of the Christmas ritual traditions of Western Podillya and Central Ukraine.

So, modern scientists and researchers use the rich legacy of past generations and incorporate a large number of fans, especially the younger generation, discovering the beauty of the national wealth for future generations. The thesis deals with ancient traditions and current state of winter calendar ritualism of Western Podillya with consideration of transformational processes that have been taking place there under the influence of Christian church.

Key words: musical culture of Western Podillya, folklore records, handwritten songbook, creative work of western ukrainian composers.

Культура українського народу, його звичаї та обряди, збагачуючись від покоління до покоління, характеризуються творчим характером та здатністю залучати особистість до спільної творчої діяльності. Кожний регіон України, маючи свої специфічні риси, викликає у науковців, фольклористів інтерес для всебічного дослідження, що забезпечує усвідомлення й утвердження національних цінностей кожним з наступних поколінь.

Фольклорна музична спадщина Західного Поділля, куди належить і сучасна Тернопільщина, має давні історичні корені, тому входить в коло постійних зацікавлень сучасних дослідників, які, висвітлюючи окремі напрями трансформації святкової традиційної культури, не дають цілісної картини регіональної специфіки фольклорної спадщини.

Проблема збереження автентичного фольклору, використання його трансформації в професійній музичній творчості композиторів та самодіяльних виконавців була і залишається актуальною для істориків культури (О. Воропай [2], О. Дей [5]), музикознавців (А. Іваницький [17], О. Смоляк [13]), дослідників-етнографів та фольклористів (С. Людкевич [3], В. Гнатюк [6]). Генетичні засади та особливості національної специфіки народних українських свят та обрядів розглядають сучасні музикознавці та етнографи, зокрема П. Медведик [12], С. Стельмашук [15], О. Смоляк [13] та інші.

Мета дослідження – висвітлити регіональні особливості обрядової культури, зокрема на прикладі Західного Поділля, оскільки, попри спільні етнографічні ознаки, культурна спадщина кожного регіону України демонструє притаманні їй самобутні характеристики.

У цьому контексті зупинимось детальніше на проблемі вивчення обрядового фольклору Західного Поділля, перший період вивчення якого пов'язуємо з початком XVIII ст., звідки до нас дійшли збережені рукописи збірок обрядового музичного матеріалу, які належать в основному представникам українського духівництва. Результатом аматорської діяльності збирачів фольклору стали рукописні матеріали переписувачів, більше збережені на Львівщині: серед них співаники дяка-учителя М. Мاستила (с. Ялинкувате), священика Данієля Соколовського та Григорія Грушатицького (Самбірщина) та ін. [10, с. 380]. Наведене вище дозволяє трактувати означений період як «передпрофесійний», аматорський.

Серед перших дослідників Західного Поділля слід назвати Петра Стефановича Білинського (19.01.1847 р., с. Чернихів (сучасний Зборівський р-н) – 13.12.1916 р., с. Зарваниця (сучасний Тербовлянський р-н) – освітнього дяка, священика, фольклориста-аматора. Підкреслимо, що П. Білинський – відомий представник роду Білинських на Тернопільщині, які плекали традицію духовного та культурно-просвітницького служіння українській справі. Закінчивши духовну семінарію у 1874 р., він був парохом у багатьох селах Тернопільщини, а з 1897 р. – у с. Зарваниця [12, с. 16].

П. Білинський – один із перших українських збирачів та дослідників народних пісень Тернопільщини, що побутовали у першій половині XVIII ст. Згодом збирач згрупував їх у два рукописні збірники під назвою «Тернопільський». Інформацію про це можемо отримати із рукописних фондів Львівської національної бібліотеки НАН України [8], із історіографічних джерел, зокрема публікацій Ю. Медведика [10, с. 384] та П. Медведика [12, с. 6]. У першому збірнику зібрані записи з околиць Тернополя та Чорткова впродовж 1710–18 рр., у другому – записи до 1722 рр., серед яких – побутові пісні про кохання, родинне життя. Про спроби фахово проаналізувати зібраний матеріал свідчить те, що у 1897 р. П. Білинський передав два рукописні збірники народних пісень М. Грушевському для друку в «Записках НТШ» [4, с. 2–4].

Зібрані записи народних пісень та фольклорні матеріали П. Білинського були надруковані також у фольклорному збірнику «Русько-народні галицькі мелодії» П. Бажанського (1905–12 рр.), «Колядки та щедрівки» В. Гнатюка (1914 р.) [7, с. 6; 12, с. 6].

Цінним раритетом середини XVIII ст. є також рукописний співаник священика с. Мишковичі (сучасний Тернопільський р-н) І. Пашковського. У ньому зібрано тексти духовних та світських пісень, у тому числі і самого І. Пашковського. На думку сучасних науковців, це

один «з найцікавіших та найцінніших збірників не тільки рукописного фонду Наукового товариства ім. Шевченка, але й усіх інших колекцій архівних інституцій України» [10, с. 387].

Аналіз музичного матеріалу перелічених рукописів дозволяє стверджувати про тісне взаємопроникнення народних мотивів і мелодики пісень у церковний спів, адже збагаченням церковного співу близькими народно-побутовими інтонаціями духовенство прагнуло залучити якомога більше вірян до церкви. Церква також сприяла талановитим аматорам в укладанні та переписуванні рукописних збірників.

У кінці XVII–XVIII ст. традиційним стало складання окремих церковних рукописних збірників (кантичок) для задоволення духовних і практичних потреб прихожан, що засвідчує період структуризації жанру.

У переліку раних збірників такі рідкісні рукописи, як Зарваницький співаник (1726 р.), Супральський співаник (40-і роки XVIII ст.), «Камінський Богогласник» (1734 р.), «Співаник» з колекції Омеляна Калужницького, «Збірник духовних пісень» Дем'яна Левицького (1739 р.), «Збірник Псалм» (2 половина XVIII ст.) та ін. На жаль, всі ці збірники духовних пісень існували в одиничних екземплярах [7, с. 5].

Пісенні рукописні збірники початку XVIII ст. за своєю структурною будовою уклалися відповідно до церковного календаря; так, вже в рукописному співанику І. Пашковського (1742–1764 рр.) знаходимо окремий розділ «Пісні святим» [9, арк. 31–36]. Пізніше за такою структурою буде систематизовано Почаївський Богогласник.

Саме копітка праця переписувачів рукописних збірників, які часто були й авторами духовних текстів, стала предтечею важливої події у житті вірян краю – виходу з друку Почаївського Богогласника.

Ми схилиємося до думки низки вчених (Б. Кудрик, А. Рудницький, О. Гнатюк та ін.) про те, що у цей час найбільш авторитетною інституцією культивування духовного співу і церковних коляд у Західному Поділлі була Почаївська лавра. Найвагомим доказом цього став вихід у церковній друкарні в 1790 р. першого друкованого в Україні видання «Богогласника» – збірника кантів та побожних пісень із текстами та мелодіями.

Про широку популярність Почаївського Богогласника свідчать численні його перевидання: в Почаєві у 1805, 1825 рр., у Львові – в 1850, 1886 рр. Ієрархія Російської православної церкви дала дозвіл на перевидання «Богогласника» в кінці XIX ст. в православному дусі, з численними змінами. Перші такі видання були опубліковані в Києві у 1884 і 1885 роках (в друкарні Києво-Печерської лаври), на початку XX ст. з'являються нові почаївські (1900, 1902, 1908 рр.) та петербурзькі (1900, 1902, 1905 рр.) передруки.

Почаївський «Богогласник» містить у собі 238 пісень, які присвячені Ісусу Христу, Пречистій Діві Марії, основним християнським святам та святим. Серед них і 24 коляди, більшість яких побутує і в сучасному співацькому середовищі.

Церковні пісні, зібрані у Богогласнику, глибоко сприйняли прихожани, тому через певний відтинок часу (друга половина XIX – перша половина XX ст.) вони асимілювались, витіснивши колядки дохристиянського змісту [7, с. 6]. Отже, видання Почаївського «Богогласника» стало етапним для розвитку української церковної музики.

Ряд інших фольклорних жанрів народної спадщини Західного Поділля представлені у фольклорно-етнографічній збірці «Народні звичаї та обичаї над Збручем» [16, с. 103]. Перша частина збірки «Весілля, гаївки» – видана у 1860 р., другої частини «Веснянки, вечорниці, колядки, щедрівки, купальські, обжинки, приказки» – у 1862 р. Автором збірок був уродженець с. Зарваниця, Гнат Михайлович Галька (псевдонім Жегота Михайлов Навротник) [16, с. 103].

Майбутній фольклорист, закінчивши духовну семінарію у Львові у 1850 р., був священником та наглядачем народних шкіл у Тернополі. Його зацікавлення народною сутністю обрядів вилилося в етнографічні прагнення їх узагальнити та донести до краян. У творчому доробку фольклориста – етнографічні розвідки «Народний празник Купала» (1861 р.), «З народних казок», «Народні звичаї по галицькому березі ріки Збруч» (обидві 1893 року видання) [16, с. 103].

Цікавими для наступних поколінь дослідників-фольклористів є записи фольклорних пісень Західного Поділля, зібрані у праці С. Людкевича «Галицько-руські народні мелодії,

зібрані на фонограф Йосифом Роздольським», які вийшли з друку у двох частинах у Львові в 1906–1907 рр. До збірки увійшли 171 фольклорний зразок, з них: 106 мелодій Заліщицького повіту, Бережанського – 59, Збараського – 5, Тернопільського – 1 [3; 12, с. 6].

Визначальну роль у збиранні та відтворенні фольклору Західного Поділля належить уродженцю с. Велеснів Буцацького повіту В. Гнатюку, фольклористу європейського рівня. Його фундаментальні праці, серед яких – «Лірницькі пісні повіту Буцацького» (1896 р.), «Гаївки» (1909 р.), «Колядки та щедрівки» (1914 р.) свого часу були опубліковані в «Етнографічному збірнику» [6]. У двотомнику «Гаївки» (зібрав В. Гнатюк, мелодії О. Роздольського, розшифрував Ф. Колесса) надруковано записи 90 пісень від 14 респондентів від Збаражчини до Дністра [12, с. 8].

Саме В. Гнатюк одним із перших звернув серйозну увагу на особливості входження церковних коляд у фольклорне середовище Західного Поділля. Так, у «Передньому слові» до свого збірника «Колядки і щедрівки» видатний учений зазначив: «Коли колядки є витвором простонародним і походять усі з передтатарської доби, то церковні коляди є витвором духовних письменників та походять із XVII–XVIII ст.» [3, с. 3].

Названа праця В. Гнатюка – перше наукове видання, яке охопило записи означених жанрів від початку XIX ст., містить 95 фольклорних зразків з рукописних джерел різдвяної традиції Західного Поділля. Аналізуючи збірник, О. Дей зазначає, що серед великої кількості фольклорного матеріалу автор ретельно відбирав довершені та «досконалі в художньому відношенні твори, поклавши в основу видання найдавніші збірки та варіанти з Галичини», серед яких – збірки І. Вагилевича, З. Доленги-Ходаковського, рукописні матеріали І. Ляторовського з Гусятинського повіту [5, с. 229].

Мелодика обрядового фольклору Західного Поділля збагатила музичну мову композиторів першої половини XX ст., уродженців Тернопільського краю В. Барвінського, М. Гайворонського та ін.

Так, сучасні дослідники постаті В. Барвінського вказують, що він виховувався в атмосфері любові до рідної пісні, у своїй творчості віддавав данину жанру обробки народних пісень, збагачуючи її неповторним колоритом музичної палітри західного регіону. Правомірною тут є німецьке прислів'я, яке часто цитував О. Барвінський: «Де співають, там і оселяйтесь, злі люди не знають пісень» [1, с. 74].

В. Барвінський особисто збирав і записував народні пісні, був знайомий з відомими фольклористами Ф. Колессою, Й. Роздольським. Результатом цієї праці стали «Колядки та щедрівки», написані для фортепіано зі словесним текстом, надруковані у 1935 р. у Львові. До збірки увійшло 24 взірці різдвяної обрядової традиції різних регіонів, їх талановиті аранжування викликають інтерес як сучасних виконавців, так і дослідників музики сьогодення.

Яскраву етнографічну орієнтацію втілила музично-театральна картина В. Барвінського «Українське весілля», написана у 1914 р. і поставлена силами «Глаголу» (Прага). Цей твір утверджував українську націю на рівні європейського середовища [11, с. 150]. Автентичний фольклор використав композитор і у Варіаціях на тему української народної колядки для фортепіано, щедрівці «Зозуленька» та «Коляді», які увійшли в дитячу збірку «Наше сонечко грає на фортепіано».

Л. Назар зазначає, що в композиторській спадщині В. Барвінського збережені та гідно репрезентовані фольклорні зразки повного річного обігу. Так, у збірнику «Українські народні пісні для фортепіано» зустрічаємо веснянки «Ой, не рости, кропе», «Ягіл, ягілочка», купальські – «Янчік», обжинкові – «Уже сонечко закотилося», коляда «Ізрівняй, Боже» [11, с. 151]. Згадаємо також його колядки «Ой дивнеє народження» для голосу, скрипки та фортепіано, неперевірені за мелодичністю «Що то за предиво», «Не плач, Рахіле».

Нещодавно стараннями Р. Савицького-молодшого (його батько свого часу був учнем В. Барвінського) було знайдено нові версії коляд «Що то за предиво» та «Ой дивнеє народження». Цікавим прикладом поцінування українського мелосу став факт, що «коляда В. Барвінського «Дивная новина» у виконанні хору Мюнхенського радіо посіла перше місце в міжнародному конкурсі коляд для хорових колективів Європи у 1998 році» [11, с. 141].

Чималий внесок у справу поширення народної творчості належить Нестору Нижанківському. У незакінченій автобіографії композитора, яка зберігається в архіві І. Соневицького, є запис: «Знати характеристики української народної пісні – це моя «ідея фікс!» [14, с. 345].

З цих слів зрозуміло, що композитор прагнув розкрити глибину української пісні. Так, у композиторській спадщині митця 21 обробка українських народних пісень для однорідних та мішаних хорів, що ввійшли у Великий співаник «Червона калина». Детально розглянувши пісенний доробок композитора, можемо констатувати, що йому близька стрілецька (8 зразків), козацька (5 зразків) тематика, пісні любовної та побутової лірики. Обробка колядки «На небі зірка» для мішаного хору гідно репрезентує українську сутність і є найбільш вживана сьогодні у хоровому концертному виконанні. Народні інтонації українського мелосу композитор використав і в інструментальній творчості, зокрема у творах для фортепіано (Варіації на українську тему або Великі варіації (1920–1923 рр.), Концертна коломийка (1934), Прелюдія та fuga на українську тему до-мінор та інші).

Отже, з 1939 р. на теренах Західної України велась цілеспрямована політика заборони національно та духовно окреслених зразків народної музичної традиції, насаджувалась так звана «масова культура», тому поширення фольклору, особливо зимового обрядового, через друковані джерела і їх науковий аналіз практично припинилися.

ЛІТЕРАТУРА

1. Барвінський О. Спомини з мого життя / О. Барвінський / [упор. А. Шацька, О. Федорук; ред. Л. Винар, І. Гирич]. – К. : Смолоскип, 2004. – 528 с.
2. Воропай О. Звичаї нашого народу / Олекса Воропай. – У 2-х т. – К., 1991. – Т. 1. – 456 с.
3. Галицько-руські народні мелодії / Зібрав на фонограф Й. Роздольський, списав і зредагував С. Людкевич // Етнографічний збірник видає Етнографічна комісія Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. – Львів : з друкарні НТШ, 1906. – Т. XXI. – Ч. 1. – 176 с., з нот.
4. Грушевський М. Співаник з початку XVIII ст. / М. Грушевський / Записки НТШ. – Т. XV. – Кн.1, 1897.
5. Дей О. Сторінки з історії української фольклористики / О. Дей. – К. : «Наукова думка», 1975. – 271 с.
6. Колядки і щедрівки / Зібрав В. Гнатюк – Т. 1. // Етнографічний збірник. – Львів, 1914. – Т. 35. – 269 с. ; Етнографічний збірник. – Львів, 1914. – Т. 36. – 379 с.
7. Коляди Західного Поділля / [упорядкування, вступна стаття та примітки Галини Олексин]. – Тернопіль, 1999. – 104 с.
8. Львівська наукова бібліотека НАН України, від. рукописів, ф. 370.
9. Львівська наукова бібліотека НАН України, від. рукописів, ф. 789.
10. Медведик Ю. Рукописний співаник XVIII століття як пам'ятка духовно-пісенної культури українців / Ю. Медведик. // Записки Наукового товариства ім. Т. Шевченка. – Т. CCXLVII : Праці музикознавчої комісії. – Львів, 2004. – 566 с.
11. Назар Л. Спостереження над стилем В. Барвінського. Первні творчої особистості як культурологічного феномена: аутентичний первень / Л. Назар. // Мистецтвознавство України : Зб. наук. праць. – Вип. 6–7. – 539 с.
12. Пісні Тернопільщини. Календарно-обрядова та родинно-побутова лірика. – Вип. 1. – К., 1989. – 495 с.
13. Смоляк О. Музичний фольклор Тернопільщини. Підручник-хрестоматія / О. Смоляк. – Тернопіль : Вид-во «Астон», 2011. – 140 с.
14. Соневицький І. Композиторська спадщина Нестора Нижанківського / І. Соневицький // Записки Наукового товариства ім. Т. Шевченка. – Т. CCXXVI : Праці музикознавчої комісії. – Львів, 1993. – 527 с.
15. Сто українських народних пісень села Скородинці на Тернопільщині / [упорядник С. І. Стельмащук]. – К. : Муз. Україна, 1967. – 79 с.

16. Тернопільський енциклопедичний словник // передмова Г. Яворського. – Тернопіль : Збруч, 2004 – Т.1 : А–Й. – 696 с., Т.2 : К–О. – 2005. – 706 с.
17. Український обрядовий фольклор західних земель: Музична антологія [тексти] (Бесарабія. Бойківщина. Буковина. Волинь. Галичина. Закарпаття. Лемківщина. Підляшшя. Поділля. Полісся. Покуття. Холмщина) / [відп. ред. Г. А. Скрипник, упоряд. і вступ. стаття А. І. Іваницького]. – Вінниця : Нова Книга, 2012. – 624 с., ноти.

УДК: 78.75; 78.05

О. Л. ДРАЖНИЦЯ

**ВІДОБРАЖЕННЯ КОНЦЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ЄВРЕЙСЬКОГО МУЗИЧНОГО ТОВАРИСТВА У ЛЬВОВІ (1919–1924)
У ПУБЛІКАЦІЯХ ГАЗЕТИ «CHWILA»**

У статті досліджено історію заснування та діяльності Єврейського музичного товариства у Львові. Подано хронологію та програми концертів, прізвища виконавців, залучено в науковий обіг рецензії з єврейської польськоюмовної газети «Chwila».

Ключові слова: *Єврейське музичне товариство, «Chwila», Альфред Пльон, хронологія концертів, симфонічний концерт, камерний концерт, хорова секція, соліст, диригент, Натан Гермелін, Артур Гермелін.*

Е. Л. ДРАЖНИЦЯ

**ОТОБРАЖЕНИЕ КОНЦЕРТНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ
ЕВРЕЙСКОГО МУЗЫКАЛЬНОГО ОБЩЕСТВА ВО ЛЬВОВЕ (1919–1924)
В ПУБЛИКАЦИЯХ ГАЗЕТЫ «CHWILA»**

В статье исследуется история создания и деятельности Еврейского музыкального общества во Львове. Выявлены хронология и программы концертов, представлены фамилии исполнителей, введены в научный оборот музыкальные рецензии из еврейской польскоязычной газеты «Chwila».

Ключевые слова: *Еврейское музыкальное общество, «Chwila», Альфред Пльон, симфонический концерт, камерный концерт, хоровая секция, солист, дирижер, Натан Гермелин, Артур Гермелин.*

O. L. DRAZHNYTSYA

**A REFLECTION THE CONCERT ACTIVITY
OF THE JEWISH MUSICAL SOCIETY IN LVIV (1919–1924)
IN PUBLICATIONS OF NEWSPAPER «CHWILA»**

In November 1919 in Lviv appears the Jewish Musical Society (the JMS) which concert activity describes this article. The study is based on the materials of polish Jewish newspaper Chwila (Moment) published in 1919–1939.

The JMS was formed on the basis of pre-existing communities: Jewish choir Kinor, Academic Musical Society Mendelsohn and female choir that existed on the base of society Zirej Jechuda. The first chairman of the society was Dr. Salomon Buchstab and the position of artistic director took A. Plohn, the music reviewer of Chwila. But since 1920 until the society was closed A. Plohn was the head of the society and the famous lviv lawyer N. Hermelin was the artistic director.